

Ігор РИМАРУК
(1958-2008)

Ihor RYMARUK
(1958-2008)

НІЧНІ ГОЛОСИ

VOCI NOTTURNE

Василеві Герасим'юку

A Vasyl' Herasym'juk

Ці нічні голоси —
ці закинуті в моторош митарі —
комірчину твою
не забудуть, проси не проси:
ти накликав їх сам,
їх шукав у вселенським гармидері —
і на вбогу свічу
прилетіли нічні голоси.

Quelle voci notturne —
quei raminghi gettati nell'orrore —
la stanzina tua non dimenticheranno mai,
che tu lo chieda o no:
tu stesso le hai chiamate,
nel baccano universale le cercasti —
e verso la misera candela
notturne voci son volate.

Потаємні вони
а тобі закортіло катренами
розікласти по аркушах їх —
о свята простота!..
але вбивць голоси
прикидались тоді убієнними,
а пророчі слова
заповзали вар'ятам в уста.

Misteriose esse sono
E sui fogli in quartine
t'è venuta voglia di dispiegarli —
o santa semplicità! ...
Ma degli assassini le voci
Per assassinati si spacciavano,
e parole profetiche
nelle bocche dei matti s'infilavano.

Ти благаєш тепер:
«Удостой мене іншої напасті,
а не хору нічного
провидців, катів, гульгяїв...
Їхні гімни й прокльони
хіба увібгати в анапести? —
кожен — щось утаїв.

E adesso implori:
"Sciagura diversa concedimi,
non questo notturno coro
di veggenti, carnefici e bohémien ...
Gli inni loro, le maledizioni,
Si posson cacciare dentro gli anapesti ? —
Un suo segreto ognuno cela.

Кожен — сповідь і лжу,
на зап'ястях вузлує, мов ретязі:
не втекти
ні в подільські поля,
ні в карпатські ліси...

Confessione e menzogna ognuno
sui polsi annoda, come catene:
fuggire non è dato
né nei campi della Podolia¹
né nelle foreste dei Carpazi ...

¹ Podolia: regione storica dell'Ucraina Occidentale nel basso bacino del fiume Bug.

О нічні голоси,
ви й під землю також доберетеся!
Загніти мені слух! —
наближаються вже голоси.

Це покликачі —
знову мені загадати на розпити?
Чи вославили знов
мудреці празникову зорю?
Де чий голоси?
Чом усі переплутались, Господи?! —
з усіма говорю —
наче відаю, що я творю».

(1988)

Oh, voci notturne,
fin sotto terra arriverete!
Oscurami l'udito! —
s'avvicinan già le voci.

Son essi color che chiamano -
di nuovo di rispondere m'ingiungono?
Di nuovo han cantato gloria
I sapienti all'aurora della festa?
Dov'è di ognun la voce?
Perché tutti si son confusi, Signore?
con tutti parlo —
come se sapessi quel che faccio”.

(1988)

*Traduzione di Mariana Prokopovych
Revisione di Giovanna Brogi²*

---

² Tratto da: *Visimdesiatnyky: antolohija novoji ukrajinskoji poeziji*, a cura di Ihor Rymaruk, Edmonton, 1990.